

kunde faae Folkethinget vænnet af med at give sig af med Lovgivningsarbejde, skulde den have fulgt den Fremgangsmaade, den har fulgt her. Jeg har hørt til dem, der have troet, at det var muligt, naar der kunde opnaas Forstaaelse om Lovgivningsarbejder, og vi under saadan Forstaaelse søgte at fremstille de Forudsætninger, de Grundsætninger, de Opfattelser, hvorfra vi vare gaaede ud, faa tydeligt som muligt i Betænkninger og mundtlig Form, at det da ogsaa vilde lade sig gjøre at betro den nuværende Regjering den administrative Gjennemførelse i Detaillen af saadanne Bestemmelser; men jeg skal tilføje, at den Erfarung, jeg — og ikke jeg alene — har faaet, har for mig end yderligere konstatere, hvad vi jo forøvrigt ogsaa paa anden Maade have faaet et stærkt Indtryk af, nemlig dette, at Regjeringen ikke alene mangler Overtensstemmelse med og Forstaaelse af de Opfattelser, de Anskuelser, som staae her i denne Sal, men ogsaa savner en Ting mer, og det er Evnen til at sætte sig ind i Andres Tankegang, overhovedet at sætte sig ind i den Tankegang, hvorfra vi i denne Sal gaa ud. Jeg skal for mit Vedkommende derfor udtale, at jeg kan ikke mere finde det enten urimeligt eller uberettiget fra dette Things Side, naar man vil handle efter den Regel, ikke at betro den nuværende Regjering Gjennemførelsen af Lovgivningsager, ved hvilke der overhovedet kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af Misbrug af administrativ Myndighed.

Leth: Jeg har begjæret Ordet for at omtale nogle enkelte Pøster paa det foreliggende Lovforslag, og da navnlig først den, som findes paa § 2 I. A. 5, Indtægt af Østersregaleet. Denne Indtægt er i de senere Aar gaaet meget betydelig ned. Jeg skal ikke tale om Indtægten af Østersbankerne ved Ribe Amt, der bestandig har været meget ubetydelig, og med Hensyn til hvilke man nu nylig har endt med ganske at nedlægge Fiskeriet. Hvad derimod angaar Fiskeriet paa Vimsfjords- og Gladsstrandsbankerne, vil det erindres, at de første af dem ere af temmelig ny Oprindelse, idet det først var i 1851, at man opdagede, at der var Østers i Vimsfjorden. Det blev erklæret for et Regale. Jeg ser, at Forfattere, der have skrevet derom, have reist Tvivl om, hvorvidt dette var med fuldstændig Føie; men derpaa skal jeg ikke komme nærmere ind. Som det vil erindres, blev Østersfiskeriet tidligere bortforpagtet paa forskjellige Hænder, men dernæst til Rjøbenhavns Fiskehandelssekskab paa 5 Aar for en aarlig Afgift af 85,500 Kr., og da dette Sekskabs Forpagtningstid var udløben, gif For-

pagtningen over til jydsk Handels- og Landbrugsbank, i hvis Sted nu Handelsbanken er traadt, mod en aarlig Afgift af 240,000 Kr. Forpagtningstiden var 5 Aar, men det var i Kontrakten bestemt, at Forpagteren var berettiget til at begjære Kontrakten forlænget yderligere i 5 Aar, altsaa til 1ste Mai 1886, mod en Forhøielse af 20 pCt af Forpagtningssafgiften. Man ser, at Regjeringen — og maasse med en vis Ret — nærede ikke ringe Forventninger til, at den nye Forpagtningsskontrakt vilde bringe Staten en forøget Indtægt af dette Regale; men disse Forventninger ere i de senere Aar blevne temmelig betydelig skuffede. Handelsbanken betalte ganske vist i de første 3 Aar af Forpagtningstiden de betingede 240,000 Kr. i aarlig Forpagtningssafgift, men det fjerde Aar fandt man sig foranlediget til at eftergive den ikke mindre end 130,000 Kr. og det femte Aar endog 170,000 Kr. Aarsagen dertil var den betydelige Nedgang i Østersbestanden. Da den ikke kunde antages at skylbes noget Forhold fra Forpagternes Side, var der i Forpagtningsskontraktens § 11 en Hjemmel til disse Nedsættelser. At Østersbestanden er gaaet ganske betydelig ned og stedse med mere og mere rivende Skridt, vil man kunne overbevise sig om ved at sammenstille Antallet af de Østers, der i de forskjellige Aar ere fiskede. En saadan Sammenstilling for Aarene 1871—82 giver følgende Tal: Antallet af de til Salg optagne Østers var i 1871—72 7,519,030, i 1872—73 7,511,825, i 1873—74 7,043,455, i 1874—75 5,055,225, i 1875—76 5,526,350, i 1876—77 4,956,765, i 1877—78 3,390,155, i 1878—79 2,644,520; om 1879—80 savner jeg Oplysning, men i 1880—81 var Antallet 1,479,295 og i 1881—82 2,086,648. Naar man gennemgaar disse Tal, vil man se, at der bestandig finder en Nedgang Sted i Østersbestanden med meget faa Svingninger opad, og at denne Nedgang i de sidste Aar er bleven betydelig stærkere. Denne beklagelige Nedgang i dette Fiskeri synes mindst at ramme de nuværende Forpagtere; thi da de første 5 Aar vare udløbne, erklærede de, at de ikke vilde benytte sig af deres Ret til at forlange Kontrakten forlænget paa 5 Aar, med mindre man gif ind paa, at de kun skulde svare Afgift af, hvad de fiskede. En ny Kontrakt blev oprettet i denne Retning, og Forholdet er nu det, at de svare 48,000 Kr. af hver Million Østers, de fiske, dog saaledes, at de mindst maa svare denne Afgift af $5\frac{1}{2}$ Million Østers, altsaa mindst betale 72,000 Kr. aarlig, foruden en fast Afgift af 12,000 Kr. af Fiskeriet paa Gladsstrandsbankerne. Man ser tillige, at For-